

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 257/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 4 marca 2020 roku w sprawie VII K 549/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut zaistnienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z uwagi na to, że zaskarżony wyrok został wydany w sytuacji, gdy postępowanie karne, co do tego samego czynu tej samej osoby, zostało już prawomocnie zakończone wcześniejszym wyrokiem Sądu Rejonowego w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny z dnia 17 lutego 2017 roku, sygn. akt II K 611/16, którym to oskarżony Z. K. został skazany za przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. i art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. na karę grzywny.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut sformułowany w apelacji oskarżonego, a następnie doprecyzowany w piśmie jego obrońcy z tytułem „w sprawie apelacji” jest niezasadny.</p> <p>W przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia rei iudicatae.</p> <p>Oskarżony i jego obrońca, twierdząc, że w niniejszej sprawie oraz w sprawie II K 611/16 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim mamy do czynienia z tym samym czynem zabronionym, nie</p>			

zauważają
konsekwencji
wynikających z treści
art. 8 § 1 k.k.s.
Zgodnie z tym
przepisem, jeżeli ten
sam czyn będący
przestępstwem
skarbowym lub
wykroczeniem
skarbowym
wyczerpuje zarazem
znamiona
przestępstwa lub
wykroczenia
określonego w
przepisach karnych
innej ustawy, stosuje
się każdy z tych
przepisów. Zachodzi
tu zatem tzw. idealny
zbieg przepisów.
Zbieg ten polega
na tym, że
sprawca jednym
czynem popełnia
tyle przestępstw
i wykroczeń, ile
przepisów ustawy
zostało przez
sprawcę
naruszonych, a
kwalifikacji prawnej
nie można
zredukować za
pomocą
wspomnianych
uprzednio reguł do
jednego przepisu.
Ten sam czyn
stanowi tu zarówno
przestępstwo
skarbowe lub
wykroczenie
skarbowe, jak i
przestępstwo lub
wykroczenie
powszechne
(pospolite). Sprawca
natomiast

odpowiada
odrębnie z każdego
z naruszonych
przepisów.

Problem ten był
także przedmiotem
rozważań w
orzecznictwie.

Zwrócić tu zwłaszcza
trzeba na uchwałę
siedmiu sędziów
Sądu Najwyższego
z 24 stycznia
2013 roku - I
KZP 19/12 (OSNKW
2013, z. 2, poz.
13), według której
reguły wyłączania
wielości ocen mają
zastosowanie
jedynie w wypadku
zbiegu przepisów
ustawy, natomiast
nie stosuje się
ich w razie
idealnego zbiegu
czynów
zabronionych, o
którym mowa w art.
8 § 1 k.k.s. Oznacza
to, że wykluczone
jest, aby przepis
Kodeksu karnego
skarbowego mógł
wyprzeć na zasadzie
specjalności lub
konsumpcji przepis
Kodeksu karnego
albo odwrotnie.
Innymi słowy, jeżeli
ten sam czyn
wyczerpuje zarazem
znamiona
przestępstwa
powszechnego i
przestępstwa
skarbowego, winno
dojść do osądzenia
sprawy za oba

przestępstwa – albo w jednym postępowaniu, albo w odrębnych postępowaniach, w tym ostatnim wypadku znajdzie w przyszłości zastosowanie rozwiązanie określone w art. 181 § 1 k.k.s. Całkowicie zbieżne stanowisko zaprezentował Sąd Najwyższy w najnowszym postanowieniu z dnia 18 kwietnia 2019 r. - II KK 82/19.

Tak więc, fakt uprzedniego skazania Z. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 17 lutego 2017 roku w sprawie II K 611/16, za przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. i art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. nie stanowił przeszkody prawnej do osądzenia go w niniejszym postępowaniu za przestępstwo pomocnictwa do poświadczenia nieprawdy w dokumencie i użycie takiego dokumentu (art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw.

z art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.		
Wniosek		
wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania, ewentualnie o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Z przyczyn wskazanych wyżej wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania, nie mówiąc już o zmianie wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego nie mógł zostać uwzględniony.</p> <p>Natomiast złożony przez obrońcę z „ostrożności procesowej” wniosek o wydanie postanowienia w trybie art. 181 § 1 k.k.s. nie mógł zostać rozpatrzony w niniejszym postępowaniu. Przede wszystkim ustawodawca</p>		

umieścił ten przepis w postępowaniu wykonawczym, a więc tej fazie postępowania, która toczy się po uprawomocnieniu się wyroków, które mogłyby tu wchodzić w grę. Właściwym funkcjonalnie do rozpoznania tego wniosku jest „sąd, który ostatecznie wydał orzeczenie w pierwszej instancji”. Nie ulega więc wątpliwości, że w tym przypadku będzie to Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim. Tak więc, rozpoznanie wniosku przez Sąd Okręgowy, jest niedopuszczalne. Co więcej, skoro na wydane w tym przedmiocie postanowienie służy zażalenie, to rozpoznanie wniosku przez sąd odwoławczy, od którego rozstrzygnąć nie przysługuje już przecież dalszy środek odwoławczy, byłoby pozbawieniem strony jednej instancji.

Nic natomiast nie stoi na przeszkodzie, aby złożony w trybie art. 181 § 1 k.k.s.

wniosek rozpoznał Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim. Sąd ten będzie musiał przede wszystkim rozstrzygnąć, czy mamy tu do czynienia z tożsamością czynów, za które Z. K. został skazany w niniejszej sprawie oraz we wcześniejszej sprawie II K 611/16 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim. Skarżący przyjmuje to za pewnik, tymczasem nie jest to sprawa tak jednoznaczna. W każdym razie Sąd odwoławczy nie chce w tym miejscu rozstrzygać tej kwestii, co mogłoby stanowić „przedsąd”, ograniczający samodzielność jurysdykcyjną właściwego Sądu merytorycznego.

4.
**OKOLICZNOŚCI
 PODLEGAJĄCE
 UWZGLĘDNIENIU
 Z URZĘDU**

4.1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

ROZSTRZYGNIĘCIE

5.

**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****0.15.1.****Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji****0.15.1.1.**Przedmiot
utrzymania w mocyCałość zaskarżonego
wyrokuZwięźle o powodach
utrzymania w mocy

Zaskarżony wyrok
jest słuszny i
odpowiadający
prawu. Podniesiony
zarzut nie okazał się
zasadny, o czym była
już mowa wyżej.

**0.15.2. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

0.0.15.2.1.

Przedmiot i zakres
zmianyZwięźle o powodach
zmiany**0.15.3. Uchylenie
wyroku sądu**

pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			

<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o treść art. 636 § 1 k.p.k., przy czym wysokość opłaty za drugą instancję została ustalona na podstawie art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zmianami). W</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana